

025 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Het akkertie

Azzie de stoep hêêlemael afliep, kwam-ie bij ons akkertie; daer waarkte m'n vaoder toch zô graeg hee, dat was z'n lust en z'n leve. Daer had-ie ieder jaer aerepel op staon en veraal die poterties (of pielepoterties?) wazze zô lekker! Nou mô 'k t'r ok gelijk an denke, dat azze-me winteraerepel hadde opgedaen, datte die dan op 't lest van die grôôte tôôke kreges.

Slaoi, dat hadde-me ok van ons aage, heerlijk joh, mit uitgebakke speksies en juin van 't land. Andijvie hadde we ok aaltijd, mor andievie zeeje we ok wel. Me moeder maakte dan dikkels andieviestamp, kostelijk! Peechies en arte stonge d'r ok en netuurlijk ok winterpeeje hee, voor de hutspot. Knollechies vong ik ok zô heerlijk, die noemde-me mêêstal hoepmaokersspek. 's Winters atte we ok wel 's sintremies, stoofpeerties, mor die mosse we kôôpe, dus die kreges we allêên mit korsemis, of as t'r êên jaerig was. Dan was het trouwes hêêmel fêêst azzie 's aeves ok nog een baksie poeierseklaod mid een suntereklaosie kreeg!

Mêêstal hadde we ok nog krootjies en bôontjies van het land en nou ben ik benieuwd of t'r hier in Sliedrecht bij het bôône legges ok wier gezeed: "We legges ze lip over lap". Dat zee een tante uit Harringsveld aaltijd. M'n opao kwam bij ons aaltijd braeme plukke, mor die noemde hîj braombeeze en tege framboze zee-die brembooze. Kruisbesse wiere trouwes krisdorens genoemd. Aerbeeze hadde we ok volop. Die pluktes we mit z'n alle en daer wier dan weer jam van gemaakt.

'k Vong het aaltijd wel aarg jammer dà-me gêên neutebôôm hadde. Tege dat ze rijp wazze, gavves ze zô af, dat-jie hêêle bruine hande kreeg, azzie neuteging jatte, en dan zee iederêên vol bewondering: "Kijk 's, hîj het in de neutegezetel!" Êên zô 'n grôôte neutebôôm had-jie op de Sesjonsweg bij Den Dekker, en nog êên bij boer Smits bovenaan d'n dîjk, waer-ie nou de winkels van de Carrousel hêt.

Soms wier d'r wel 's fruit gekocht, mor nie veul hoor. Dat wazze benaone en vîjgedaole. Hêêl vroeger noemde ze de appelesiene citroenappels en de citroene wiere toen zure citroenappels genoemd, maor dat is al vrêêselijk lang geleeje hoor, want dat weet 'k van m'n opao.

Nou hebbe we 't zô praotende weg niet allêên over 't akkertie gehad, mor ok over 't ete. Vroeger kreeg-ie netuurlijk nie zô dikkels vlees. Dan hà-je van die waoterige sjuu bij je ete, dat was lawaaisaus. Dat vong 'k aaltijd verschrikkelijk vies en dan zee m'n moeder mêêstal: "Wat zit-jie toch weer te kôôke en te piespooke!"

Oud brôôd wier ok gebruikt om d'r brôôdpap van te maoke. Meel mit melk of kerremelk, dat had ok wel drie naome: meel-de-glip, klets op d'n trap of blaauwe bliksie. Schuifspek of schuifkaes, dat hadde we ok nog al 's. Deur je aaremoeichie hà-je niet aaltijd eve rejaol beleg op je brôôd en 't klaaine stuksie kaes of spek dat-jie dan had, schoof-ie dan telkes een stuksie op. Op die manier hieuw-ie 't lekkerste voor 't leste.

Tot zo ver het verhaal van een Sliedrechtse. Heeft u ons ook iets te vertellen over vroeger, heeft u leuke anekdotes, of typisch Sliedrechtse gebeurtenissen te melden? Belt u gerust eens op. U hoeft alleen maar te vertellen, wij schrijven het wel in het Sliedrechts dialect.

